

en ſaadan Underſøgelse maa man ſelvfølgelig komme til, naar det ønskes; men jeg er for Reſten ikke ſtemt for nu paa dette Tidspunkt at vække ſtore Forventninger om, at det var et Spørgsmaal, ſom trængte paa med Forbringeren om at løses i en nærmere Fremtid. Derfor tror jeg nok, det er ubetinget rigtigt, at man bliver ſtaende ved det Standpunkt, ſom man tidligere har ſtaaet paa, og jeg tror ogſaa, at denne Bane kan fyldeſtjøre det. Den Smødelommen, der er viiſt med Henſyn til Tilſtudet mod det andet Thing, og ſom jeg ogſaa har udtalt mig for, ſkal jeg ogſaa være villig til at acceptere her, og at iøvrigt Summen rettes efter Fornødenhed, er en Selvfølge. Det ærede Medlem truede med, at intet af diſſe Lovforſlag blev færdigt, fordi man andet Steds ikke vilde tage denne Lov, men om man vil tage den eller ikke vil tage den, kan jeg ſelvfølgelig ikke vide, det vilde vi faae at ſe i Løbet af Dagen. — Nu vil den endelige Afſtemning her i Saleu jo være nær foreſtaaende — men at man ikke ſkulde tage det andet Lovforſlag, ſom vil komme til at foreligge enſlydende fra begge Thing, det vil jeg ſe, før jeg tror det.

Madſen: Ja, naar den ærede Indenrigsminiſter ſiger, at Hobro—Løgstør Banen er den, der fuldiſt repræsenterer Egnens Interesſe, ſkal jeg ikke komme videre ind paa at imødegaa dette, men blot gjøre den korte Bemærkning, at Hobro—Løgstør Banen vil være forholdsviſ den dyrreſte af alle Baneprojekter og den, der bringer forholdsviſ den mindſte Nytte for Egnen og den, der ſom Følge deraf vil være den mindſt rentable i Fremtiden. At den ikke ſkulde være præjudicerende med Henſyn til Fremtiden, kan jeg ikke forſtaa. Jeg ſkjønner ikke rettere, end at den netop er det. En Bemærkning endnu, og det er den, at naar den høitærede Miniſter ſiger, at jeg truede med, at begge Lovforſlag vilde blive forkaſtede eller ikke vilde blive fremmede, ikke blive til Noget i denne Samling, ſaa truer jeg ſlet ikke. Jeg har ſelvfølgelig intetſomhelſt Mandat til at tale paa Folkethingets Vegn. Jeg kan ikke ſige her, hvad Folkethinget vil, men det er mit Skjøn, min Overbeviſning, at der ikke blot vil indeholdes en Fare for dette Lovforſlag, men ogſaa for det andet. Og jeg kan gjerne ſige hvorfor, nemlig fordi de to Lovforſlag have ſtaaet paa Dagsordenen begge i 12—14 Mar, og fordi de paa en vis Maade fra den Side ſet have noget Fælleskab. Nu at ville fremme det ene, ſom efter mit Skjøn er det, der er mindſt nødvendigt og lade det andet ligge, forekommer mig at være uretfærdigt overfor Pimmerlands Interesſer.

Indenrigsminiſteren (Singerſlev): Det ærede Medlem ſiger, at det Baneanlæg, jeg holder paa, er det relativt dyrreſte. Jeg tror at ſtulle gjøre det ærede Medlem opmærkſom paa, hvad han viſtnok har overſet og maatte heller ikke kan vide, at i Viborg vil man ved Tilſlutning faae en Station, ſom er dyrre end den i Hobro, og ſelv om man vil lægge $\frac{1}{3}$ paa Statsbanerne, hvad man med nogen Føite kan, kommer man ogſaa der til 400,000 Kr. For ſaa vidt jeg kan opgve Tallene for de to Banelinier, henholdsvis den, der nu foreligger for Thinget, vedtagen i Folkethinget, om en Løgstør—Viborg Bane med en Sidebane til den øſtydſte Bane, og for den anden Bane, ſaa har jeg regnet ſaaledes, at jeg ſiger, at det Tal, der ſtaar i § 4 i den af Folkethinget vedtagne Lov, 290,000 Kr., bør rettes til 296,000 Kr., og i det her foreliggende Lovforſlag ſtaar 298,000 Kr. Det vil betyde den ſamme Type for de to Baner, alſaa en Forſkjel af 2,000 Kr. pr. Banemil, og det kan næppe være afgjørende for det ene eller andet af Lovforſlagene. Men det maa indrømmes, at for Viborgbanens Bedkommende er det kun en Kalkule, der er gjort ſaa godt, ſom man kan gjøre den uden at have været ube i Marken, ſaa Tallene kan jeg ikke ſaaledes ſtaa ved. Jeg tror at kunne ſige, at begge Baneanlæg ville være lige dyre. Det ærede Medlem ſiger, at Lovforſlagene have foreligget i 12—14 Mar. Der er i den Henſeende nogen Forſkjel. Det er ganſte ſikkert, at i Sæſſionen 1876—77 blev der fra Folkethingets Side i en Udvalgſbetænkning, jeg kan ſige: kaldt paa et Jernbaneforſlag Hobro—Løgstør. Forſlaget derom har imidlertid ikke været forelagt for Rigsdagen, hvis jeg ikke huffer feil, førend der fremkom Forſlag fra mig; jeg tror ikke, det har foreligget tidligere for Thinget. Derimod har Slagelse—Næſtved Banen været forelagt for nogle Mar ſiden i Folkethinget. Det ærede Medlem vil viſt erindre det; det var den Gang, Ideen opkom hos Folkethingets Udvalg om Linien Dalmoſe osv. Der er alſaa den Forſkjel, at Slagelse—Næſtved Forſlaget ogſaa for Rigsdagens Bedkommende er et langt mere gjennemarbejdet og overveiet Forſlag end Hobro—Løgstør Forſlaget.

Madſen: Med Henſyn til mine Bemærkninger om, at Hobro—Løgstør bliver den relativt dyrreſte Bane, kan jeg tildels henholde mig til Bemærkningerne i Regjeringsforſlaget. Den Banetype, der der er foreſlaaet, vil koſte 343,000 pr. Mil for Linien Hobro—Løgstør; Udgiften til en Bane Løgstør over Aleſtrup til Hobro vil — jeg